

Riktlinje angående amputation

Riktlinjen antagen 2017

Reviderad 2018

Granskad senast 2020

Normgruppen har fått frågan om det kan anses etiskt att amputera ett frakturerat ben istället för att åtgärda frakturen. Frågeställningen gäller frakturer som anses relativt okomplicerade och bedöms kunna läka efter en stabiliserande åtgärd men där ägaren tillåts välja amputation då detta blir ett billigare alternativ.

Normgruppen vidarebefordrade frågan till Nordic Veterinary Orthopaedic Society (NoVOS) och fick följande svar:

”Amputation is a salvage procedure that is one of the acceptable techniques we have in surgery. This should be an option for the owner to choose, but the owner should be informed of all alternatives. The motivation for the opinion above is that the procedure can result in a pain free and unstressful situation for most dogs and cats leading to an acceptable quality of life.”

Normgruppen instämmer med uttalandet ovan men vill samtidigt göra följande förtydligande:

Innan amputation övervägs ska övrig hälso- och ortopediskt status utvärderas. En diskussion med ägaren om patientens förväntade anpassningsförmåga till ett trebent liv bör genomföras och patientens förväntade livslängd ska tas i beaktande. Ägaren ska informeras om vikten av adekvat eftervård inklusive sjukgymnastik och att levnadsmiljön (trappor, underlag osv) kan behöva ändras.

Amputationer utförs idag och acceptansen för ingreppet och för trebenta djur har ökat. Det innebär inte att ett beslut om amputation bör tas lättvindigt. Hur bland annat fantomsmärtor påverkar djur är ännu ofullständigt undersökt men det kan förväntas förekomma även hos våra patienter vilket bör tas i beaktande innan amputation genomförs.

Normgruppen anser att amputation bör betraktas som en sista utväg när andra behandlingsalternativ bedöms olämpliga, inte visar sig fungera eller inte finns tillgängliga.

Normgruppen anser inte att det är etiskt att rutinmässigt erbjuda amputation som förstahandsåtgärd vid en fraktur istället för att åtgärda frakturen. Frågan ställs på sin spets om prisskillnaden mellan stabiliserande åtgärd och amputation är så stor att ägaren inte har råd med en operation och då tvingas välja mellan amputation och avlivning. I dessa fall är det upp till den behandlande veterinären att hjälpa ägaren att fatta ett informerat beslut.

Kontaktperson för riktlinjen:

Sammanställande i Normgruppen